

CARTELLERA
'El lobo de Wall Street', cinta en versió original subtitulada

20

>> AVANÇAMENT EDITORIAL

>>

► **REPORTATGE** | ÀLVAR VALLS PARLA SOBRE EL CONTINGUT DE LES MEMÒRIES QUE PUBLICARÀ A L'ABRIL

Un any en la lluita armada

La implicació en el 'cas Bultó', la pertinença a un escamot de l'Exèrcit Popular de Catalunya (EPOCA), diu Àlvar Valls, és un episodi a la

vida, però el més morbós, accepta, i per això fa una concessió a la galeria, tant al llibre de memòries com en aquesta conversa.

A. DORAL
Andorra la Vella

Vaig estar un any en la lluita armada i entenc que al llibre és la morbositat principal, però no deixen de ser cinquanta de les quatre-cents pàgines" que configuren les memòries del periodista, poeta, traductor i activista polític, que és com defineix la Viquipèdia aquest barceloní nascut el 1947 i exiliat a Andorra la major part de la vida. "No pateixo cap esquizofrènia, tot i que no he demanat la nacionalitat, em sento tan català com andorrà. Hi vaig trobar aixopluc i ningú mai no m'ha escridassat pel carrer dient-me terrorista, ni res de semblant", explica. *Al cap dels anys. Militància, presó i exili (1970-1998)* sortirà a l'abril, publicada per una petita editorial militant, Edicions del 1979, i gràcies a un projecte de micromecenatge –que en cinc dies ha assolit la quantitat necessària i permetra que a l'abril es publiqui– a la web *Totsuma.cat*.

Com es passa de l'activisme polític a la lluita armada? Com un jove barceloní de família treballadora acaba prenent part en la mort d'un industrial a qui un escamot enganya una bomba al pit? "Hi vaig participar plenament", reconeix sense embuts, "però ni que sigui després de quasi quaranta anys és delicat parlar d'un tema així, sobretot quan n'ets protagonista".

DELS AMBIENTS LITERARIS AL CARRER
Després, per respondre a la pregunta, Valls es remunta als seixanta: "A casa hi havia un ambient antifranquista, no independentista, però a mi el tema de Catalunya em feia vibrar." Això el va portar a barrejar-se en els ambients literaris del moment, on l'independentisme bullia soterradament. Fins que el 1970 "ja era fruita madura" per entrar en un partit polític i ingressa al Front Nacional de Catalunya (FNC). Va estar a la base –participant en accions d'agitació al carrer– i va estar a la cúpula, treballant a la comissió coordinadora de forces polítiques de Catalunya. "Érem formacions molt petites. Al Front, a tot Barcelona hi havia una cinquantena de militants; a Lleida, eren un centenar."

Les accions de carrer, relata, anaven pujant de to. Del llançament de

Àlvar Valls en el transcurs de l'entrevista, a Encamp.

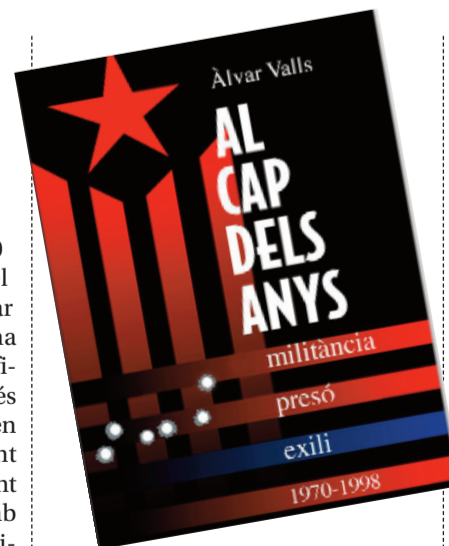
FERNANDO GALINDO

El 1970 era "fruita madura" per entrar en política

Va participar en accions de carrer i crema de banderes

propaganda i les pintades van passar a protestes més complexes. És ben coneguda l'acció de l'11 de setembre del 1971 a l'hotel Duval: hi van instal·lar uns altaveus des d'on es van difondre proclames i *Els segadors*. Més complexitat va exigir distribuir 50 parelles per la grada superior del camp del Barça perquè, en acabar el partit, llancessin al carrer una pluja de fulls que queia sobre els aficionats que sortien de l'estadi. I més perícia van necessitar per ubicar en un terrat, damunt de la plaça Sant Jaume, una enorme estelada de vint metres enrotllada i preparada amb una metxa que la faria desembolicar-se sincronitzadament amb el so d'uns altaveus.

I alguna crema de banderes espanyoles es va permetre, tot i que la direcció ho havia prohibit: "Primer, per seguretat, perquè el franquisme tolerava certes coses, però no una

provocació tan directa." Després, perquè "no hauria agradat a partits com el PSUC". Amb tot, Valls hi va participar en un parell, una en solitari: va calar foc a la bandera que onejava a la seu d'Enher, al passeig

de Gràcia. "Una imprudència. En el fons tot era molt naïf: arriscàvem molt per molt poc", reconeix. Però a les memòries, hi afegeix, "explico fets, no en faig anàlisi".

UN EXÈRCIT CLANDESTÍ

Paral·lelament, recorda, Jaume Martínez Vendrell havia posat en marxa una organització armada. Per què s'hi va integrar? "És una qüestió de perspectiva", al·lega. "Aleshores encara se sentia el ressò dels fets del 6 d'octubre del 1934", la proclamació de l'Estat català per part de Lluís Companys. "Pensàvem: si torna a haver-hi un 6 d'octubre necessitem una força armada que col·labori amb l'autoritat civil catalana." La intenció, assegura, no era realitzar accions terroristes, sinó ser un exèrcit a l'ombra. Una organització sofisticada i formada per alliberats, és a dir, professionals. Sí pre-